

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

შანი განცხადების შესახებ

დღის ასობით, ასობით... განცხადების შესახებ...
დღის ასობით, ასობით... განცხადების შესახებ...
დღის ასობით, ასობით... განცხადების შესახებ...

რედაქცია

გადაიხსნა პრესბუტულო...
ხელის-მომწერა
„დროების“ შანი:
... 9 მან. ... 3 მან.
... 5 მან. ... 1 მან.

„დროება“

პირველის აზრილიდამ წლის და-
მლეკბდინ ღირს შვიდი მანეთი
არსნი: Тифლისь, редакция „Дროება“.

ტფილისის უფლის კათილუმ-

გელთ წინამძღოელი უმორჩილე-
სად სთხოვს ბატონთ ტფილისის უფ-
ლის თვალ-აზნაურთ, რათა ინებონ
და მობრძანდნენ ამა პრილის 11-სა,
კერას დილით 11 საათზე, ტფილისის
უფლის კათილუმობილთ შეკრებილე-
ბაში, ტფილისის თვალ-აზნაურთ სა-
დგილ მამულო ბანკში.

საბანნი: 1) აზნაურთ სიგბის და
საბუთების გაშინჯვა; 2) განხილვა
საქმისა, შესახებ აზნაურთ შვილების
აღრზაზე და 3) აღმორჩევა უფლის
აზნაურთ კომიტეტისა პრიკაზის ვალე-
ბის პატიობის საქმეზე, — ამა ბოლოს
საგანზედ მოიწვევიან ის თვალ-აზნა-
ურნი ტფილისის უფლისანი, რომელ-
თაც სოფლის მამულები აქვსთ დაგი-
რავებული პრიკაზში. (3—1)

ტელეგრაფა

კამბარბურლი, 7 აპრილი. „მხატვრ-
ლობის მოამბეში“ გვიტყულობთ: იმ-
პერატორის თვარის მონაზღაფის
სატესტო ქალაქებში მოსზობილი იქ-

დროების აფელტონი, 9 აპრილი

დღიური

ჩემი მეგობარი, ახალგაზდა რ.ომა-
ნისტი X... კვდებოდა გიყვების სახლ-
ში. მე ყოველ დღე მივდიოდი მის
სახანავეთ. ჟოველ დღე ის მაძლევდა
დაწერილ ქალაღის ფურცლებს, რომ-
ელსაც ის წერდა. დამეფული იყო
წერას და არ იფიწყებდა ამ ჩვეულე-
ბას.
ჩემს მეგობარს ჰქონდა იმ გვარ-
შემილობა, რომ საშიში არ იყო
მეღონისა და ქალაღის მიცემა; შრო-
მა-ვი მას ვერ აწებდა, იმიტომ რომ
კვდებოდა საგინისაგან კი არა, სი-
ქალაქისაგან: მარჯვენა ფილტვი ალა-
და ჰქონდა და მარცხენა ნახევრად
გაფუჭებული.
როდისმე მკითხველებს გარდაეცემ
დაწერილებს იმის „გეფური“ რომანი-
დამ. არ გეგონოთ კი, რომ ის ნაწ-
ვლები წარმოადგენდნენ მხოლოდ
წერის სისულელეს. არა, ძნელად და-

ნება. აფინიალურად გამოცხადებუ-
ლია, რომ ებრაელების უწესობა შვიდ
აღვილას უაფილა ხერხანის, შა-
დღლის და ჩერნაგოვის გუბერნიე-
ში.

ფინანსთ მინისტრმა ყველა ბანკებს
უფლებს მანიაჭა, რომ სოფლის სე-
ზონგადობებზე და გლეხ-განთ ამხა-
ნაგობაზე გასცენ სესხი.

„ნაგოვ გრემია“ ამბობს, რომ სა-
ხალხო განათლების საქმისტროში
აზნაგობა რეგულირება არ მოხდე-
ბა.

„ნაგოსტვი“ სწერენ, ახალი წეს-
დება თამბაქოს ბაჟის თაობაზე სა-
ხელმწიფო რეგამ დასტეიცრება; გინც
ამ წესდებას დაადგევს, ჯარამას
განდა ამთ დატყუალებითაც დასჯი-
ნა.

კამბარბურლის ბირჟა, 6 აპრილი.	
ბანკის ბილეთები:	რან. კაზ.
პირველი გამოცემისა —	95—50
მეორესი — — — — —	91— 5
მესამესი — — — — —	91— 5
მეოთხესი — — — — —	91— 5
მეხუთესი — — — — —	90—50
აღმოსავლეთისპირე. —	90—50
აღმოსავლეთის მეორე	90—62
აღმოსავლეთის მესამე	90—62
ოქრო, 1/2 იმპერიალი	8—10
შინაგანის 5% სესხი ბილეთები:	
პირველი სესხის — — —	220—75

საჯერებელ აზრებს შორის, რომლე-
ბიც ირევიან ერთმანეთში, როგორც
კულიანები იალბუზის მთაზედ უგუ-
ნურ და მახინჯ ფერხულებში, ზოგ-
ჯერ ბრჭყინავს ისეთი გასაოცარი
მშვენიერება, ელავს ისეთი ვნება და
წუხილი, რომ გული იკრუნჩხება აღ-
ტაცებისაგან და საშინლობისაგან. მაგ-
რამ ამ რომანს მე დავებქდავ შემდეგ,
როდესაც გადავარჩევ ფურცლებს.

შნლა კი გარდმოგცემთ მხოლოდ
პატარა ნაწყვეტს იმის დღიურიდამ,
რომელიც არის დაწერილი სიკვდი-
ლის უკანასკნელ წამებში. როცა ჩემი
მეგობარი მკვდარი ნახეს, კალამი ხელ-
ში ეჭირა. ის მოკვდა, როდესაც დას-
წერა თავისი უკანასკნელი სიტყვა.

მქიმი მარწმუნებდა, რომ ამ გვარ
შემილიებს უკანასკნელ დღეებში
აქვთ გამოფიზნობის წამები, და
უთუოლ ამ წამებში მომაკვდავის
გულმა წარმოსტევა ის აღსარება, რომ
მელიც იპოვნეთ იმის გაციებულ და
გამეშვებულ ხელ-ქვეშა. ხელთ-ნაწერ-
ზედ სჩანდა ცრემლების ნიშნები, რომ-
ლისაგამო მრავალი ასობები და მთე-
ლი სიტყვებიც წაშლილია. მე ისინი
აღვადგინე ჩემის მოსაზრებით, და წი-

მეორე სესხის — — —	213—50
100 მანეთი ღირს:	
ლონდონი — 24—47	ვენსი
ბამბურლი — 209—25	ცენტრი
პარიჟი — — 258—	სანტიმი
ბერლინი — — —	ჰფენიგი

დღიური

ძვეკასიის მთავარ-მმართველის დამ-
ტკიცებულის გემით წელს შემდეგ
ალოაგებში იქნება გამიჯვნა:

ტფილისის გუბერნიასში; დუშეთის მს-
რასში: გამიჯვნა დამბალოს, ხოფას,
სარბელის, იკოთს, არგუნს და სხე-
პლსრულეობაში მოიყვანენ: გაყოფა
ბელაჩაურის, ზოროვანის და მსორი-
სის მამულებსა; სასამართლოს გარ-
დაწყვეტილებას მოიყვანენ აღსრულე-
ბაში: მახალ-ბის-ქანდის, მქადის-ქე-
რის და სხვა მამულების შესახებ.

თიანეთის მსრასში: გამიჯვნა იქნე-
ბა: თიანეთის, ჯებოთის, ზემო-
თიანეთის, ქაქაბეთის, ახალ-სოფელის,
ჩაბანოს, ჩრდილის, ალგანის, ახმე-
ტის და საქავეჭავიძის.

თელავის მსრასში: სასამართლოს
განჩინების სისრულეში მოყვანა: ხორ-
ხელში, ტოგნიანში და აღმთში, და
გამიჯვნა შშაველისა, ლალის-ყურისა,
ბობანეულისა. შრიათ-უბნისა, შაშია-
ნისა და ძალაურისა.

ნათვე შენდობას მოგიტხოვ მკითხვე-
ლისაგან, თუ ეს საქმე საკმაოდ კარ-
გად ვერ შევასრულე.

შემდეგში იქნება აღწერა ამ კა-
ციის ცხოვრება. იგი საინტერესოა
იმის გასაგებათ, თუ რა ყოფაშია, რა
მდგომარეობაშია, რა გვარ შრომის
პირობებში იბრძვის პეტერბურღელი
რომანისტი, რომელიც განშორებუ-
ლია რუსეთს, საზოგადოებას; რომე-
ლიც იტანჯება შიმშილისაგან, რომ-
ელიც სცხოვრობს მხოლოდ თავის
ოცნებით, რომელიც არ ხედავს არც
საზოგადოებას, არც ნამდვილ ცხოვ-
რებას, არც სიმშვიდეს, არც ბედნიე-
რებას, მაგრამ მაინც შრომობს... შრო-
მობს... იბრძვის, სანამ სიგიჟე ან სი-
ქლერაჟე არ მოუღებენ ბოლოს მის
წამებულ სიცოცხლეს.

.... ნაქმუერი 1879 წ.

ხომ არ შევცდი, რომ ამოვიჩიე
რომანისტის ასპარეზი! მანა მაქვს ნი-
ქი? მაგრამ, რა მიზიდავდა ვერც ვნე-
ბით ამ ასპარეზისაკენ, თუ არ ნიქი,
თუ არ დანიშნულება? არ არის ასპა-
რეზა ჩემთვის უფრო საყვარელი იმი-
ტომ კი არა, რომ მე მწყუროდეს დი-

გარის მსრასში: გამიჯვნა საციციან-
ნოსი, საამირაჯიბისა და საბაშიოსა
და საამირაჯიბოს შუა მამულებსა;
გაყოფა და გამიჯვნა ძაეთის-ხევისა,
პრთა-წმინდისა, სოფ. ახალ-ციხისი,
ოღბეთის, ნოსტესი და ძიციისისა;
სასამართლოს გარდაწყვეტილების სი-
სრულეში მოყვანა: საციციანოსა და
საამირაჯიბოში.

თფილისის მსრასში: გაყოფა ბლდა-
ნი? მამულებისა, ბოტკოსი, სამგერე-
თის, პატარა ლილოსი და თათრის
სოღანლოლისა; სასამართლოს გარდა-
წყვეტილების სისრულეში მოყვანა:
საგარეჯოს მამულებისა, პატარძელ-
ში, ძოდას, წითელ-შლატაში, ხუ-
ლეთში, მენმო ოძისში, ჩხიკვთა და
მაწეკანში.

ბორჩალოს მსრასში: მდ. დებელა-
ჩის (ბორჩალოს) ორივე ნაპირებზე
მდებარე მამულების გამიჯვნა, ბერ-
გერის, მართაფლურის, ატარცის; გა-
ყოფა და გამიჯვნა მამულებისა სა-
ნაინში, მარნაკში, მარაბდას და მან-
ში, დედ-შულავერში, იგაატს და
ხახლოჯვარში; სასამართლოს გარდა-
წყვეტილების სისრულეში მოყვანა:
ხახლოჯვარში, სანაინში, მარნაკს,
ქემალში, შარა-ქემალს, მამოღმა-
სარქისს, პატარა შულავერში, შახ-
რალოს, ილმაზლის, თაშირ-ჭილგას,
შაე-ძირზა-სოფელი, მამლობს, მუ-

დება, სახელი, ოხ, არა! მე არაფერი,
არაფერი ესეთი არ მინდა. მე მხო-
ლოდ ვსიამოვნებ, ვცურავ რაღაც გა-
მოუთქმელ ნეტარების ზვირთებში,
როდესაც ვწერ თხზულებას; მე ვცხოვ-
რობ ჩემ გვირგვინთან, ისინი მხევევიან
გარს, როგორც ცოცხლები, მე მათ-
თან ერთათ ვგრძნობ, მიხარია, ვი-
ტანჯები, ვსტირი! ოჰ ვინც არ იც-
ნობს ამ სიამოვნებას, ის ვერ მიხედე-
ბა ამას.

მერე, ის აზრი, რომ ათას ჭკუაში
გაივლის ის სინათლე, რომელიც ინა-
თებდა ჩემ გულში, როდესაც მე ვწერ-
დი; ის აზრი, რომ ამ სტრიქონების
წაკითხვის დროს, რომლის წერაშიაც
მე არ მდინა, ვსტიროდი მთელი და-
მეები, — ათასი ახალგაზდა მღელვარე,
ქემარტების მწყურვალე გულები
იწყებენ ძალოვანათ ძვრას, დაისწე-
ლინ ან მძლავრათ სიყვარულს ან
მძულვარებას, სინიდისს, სიმართლეს,
სხვისთვის შრომას....

რა სასიამოვნოა ის აზრი, რომ შენ
უცნობი უყვარხართ! ოჰ ეს დიდების
სურვილი არ არის! ეს არის სიყვარუ-
ლის წყურვილი, სიყვარულის ადამი-
ნისადმი, რომელსაც მე ჩემს დღეში

*) უწინადადამ „Мысль“, 1881 წ. №1.

სებრიანს, მანზიას და ჰესენ-ქიანდს.

სიღნაღის მახრამში. გამიჯენა ბაგა-ზისა, ჩალა-უბნის და ძარდანახისა; გაყოფა მამულებისა: ჩუმლაყში, ბაკურციხეს, ბურჯანს და მეჯინში; სისრულეში მოყვანა სსამართლოს გარდაწყვე. ჩუმლაყში და ზეგანს.

ქუთაისის გუბერნიაში. ქუთაისის მახრამში: გამიჯენა ქაკისა, ხრისლისისა, შინეთისა და ნაბოსლბისა; გაყოფა მამულებისა: სალორიაში, ბუმათს და სტრუისკისა და შიმანსკის მამულებისა.

ფსუტგეთის მახრამში: გამიჯენა ჩოჩხათისა, ჯურუკეთისა და ბურჩანთის მამულებისა.

ფუგდიდის მახრამში: გამიჯენა სოფ. ხეთას, ზენას და მბუჯის, ციშის და ხორშის, შემდეგ ციშეთის, საგუგუნაფოს, საონარკისა, საგვასალიას, საგობისკირასი, სალოზხას და სადანაისი.

სენაკის მახრამში: გამიჯენა პატარა-ჭალადიდის, მურჩას, მკის და ახალ და ძველ სენაკისა.

ბაზეთს „ძაგეკაში“ დაბეჭდილია, რომ მთავარ-მმართველი თ. ღონდუკოვ-ძორსაკოვი ამ აპრილის 12-ს მიემგზავრება მლისავეტპოლისაკენ, შემდეგ ბაქას და აქეთ ძასპის იქითა მხრის (ასხაბადამდინ) ამ ქვეყნების დასახელებად და გასაცნობად. მთავარი ღონდუკოვ-ძორსაკოვი 16 მაისს დაბრუნდება მთილისში ნუხით და ზაქათალითაო.

ზემოხსენებულისავე გაზეთის სიტყვით,

ვერ გავიცნობ და რომელიც თავის დღეში ვერ გამოცნობს. მაგრამ არა, მე კაცს ვიცნობ! ის წარმომიდგება თვალ წინ სწორედ ისე, როგორც ჩემი რომანის გმირები. ზოგჯერ ისეცა მგონია, რომ ჩემი მკითხველები და ჩემი რომანის გმირები—ერთი და იგივეა. ღიან! ეს გასაკვირველია, მაგრამ ნამდვილად ვერც კია.

ჩემი მკითხველი უცბათ ვარდება ჩემ რომანში, მერე ისევ გამოსხლტება იქიდან და ხდება მკითხველათ. მითონ კითხულობს თავის თავს... ეს რაღაც სულელობაა! მითონ კითხულობს თავის თავს? ეს როგორ შეიძლება? იქნება სწორს კიდევ თავის თავს? არცა. აი ნახეთ: ჰკვიანნი, ჩაფრებულნი, თმა გრძელი თავი სტუდენტისა მოიხარა ჩემს წიგნზედ ერთ გროშიან ჰრაქის მძლივს მბჭუტავს სინათლეზე, მებუთე სართულის საწყალ ქონში; მე იმ ქონსაც ცხადთ ვხედავ, იმ სტოლსაც, რომელზედაც აწყვია ერთი გროვა წიგნებისა, დაბნეული თამბაქო და პაპიროზის ქაღალდი; ვხედავ იმ სტოლს, რომელზედაც ის დაეყრნო იდაყვებით და ხელით იჭერს გახურებულს თავს; ვხედავ იმ რკინის კრავატსა კუთხეში, ბალიშებს გაყვითლებულის

ყვით, ღიდი მთავარი მიხეილ ნიკოლოზის-ძე ამ გაზეთულს თავის მამულში ბორჯომში აპირებს ცხოვრებასაო. მისი უმადლესობა უკვე წამოსულა პეტერბურლიდამ.

ახალქალაქის მახრამში გვეწერენ, რომ სოფ. ხერთვისის საზოგადოება ღიდი ხანია უჩივის თავის მამასახლისს სოფლის შევიწროებაში და საზოგადოების ფულების შექმნაშიო. ახლა ამ საზოგადოებამ ხსენებულ მამასახლისზედ მახრის უფროსთან საჩივარი შეიტანეს და თხოულობენ, რომ იმის გამოცვლის ნება მოგვეცესო.

სიღნაღის მახრის სოფ. მალაროდამ გვატყობინებენ, რომ ვაფილ 21 მარტს, ბზობის ღამეს, სცენის მოყვრეთ წარმოუდგენიათ ვოდველი „ოკოლი თუ გინდათ, ეს არის!“. ეს პირველი თეატრალური წარმოდგენა იყო ამ სოფელშიო და ყველას ძალიან მოეწონაო. წარმოდგენის შემდეგ თამაშობა მოაყოლესო და ბოლოს სხლის-პატრონმა ბ. ს. შ—შეიღმა ხილი მოართვა ხალხსაო. ბილეთების ფასი 20 კპ. ყოფილა.

ბაზ. „რუსის ქურთი“ დაბეჭდილია, ჩვენ გავიგონეთო, რომ რეალურ სასწავლებლებში კურს-მესრულელებს ყმაწვილ-კაცებს მიეცემათ უფლება უნივერსიტეტის საექიმო და მათემატიკის ფაკულტეტებზე შესვლისაო.

ღიდი ხანია მოვილიან ამ საზოგადო ნატერის შესრულებასა და, თუ შემოსხნებულის გაზეთის ამბავი გამართლდა, რაღა თქმა უნდა, რომ ეს

პირით, გახუნებული შალის საბნით... მინ არის ესა! ჩემი ვმირი თუ მკითხველი?

აი კიდევ ერთი ჩემი მკითხველი ქალი... მე ეს განსაკუთრებით ძალიან მიყვარს!.. როდესაც ვხედავ მას, გულის როგორღაც მეთუთქება. მე არავის არას დროს არა ვეყვარებივარ ისე, როგორც უნდა, როგორც წესია; და თუ ვეყვარებივარ... რა საძაგელი, რა გარყვნილი ყოფილა ეს სიყვარული! ცხოვრება ყველაფერს ჰრყენს-თვით უმადლესს გრძობასაც! კაცის ცქერა მოსწყინდებათ და მასში აღარ ხედვენ იმ ღვთის ნაპერწკალს, რომელსაც ხედავდნენ უწინ. ქალებს განსაკუთრებით უფრო არ შეუძლიანთ დაინახონ ეს ნაპერწკალი ახლო მყოფ ადამიანში და ეს სენია თვით საუკეთესო ქალებისაც. რომ მათ დაინახონ ეს ნაპერწკალი, უნდა იდგენ მათ მოშორებით, სიმაღლეზე. ჩამოხვედით, მიახლოვდით მას და თვითონვე დაგიწყებთ გლეჯას, იმისთვის რომ ის უწინ გიცნობდათ ღმერთათ, ცხლა-კითქვენში ხედავს მხოლოდ ადამიანს... ღა ის თქვენ ტალახში მოგსერისთ, საშინელ ტალახში...

მგრეთი არ არის ჩემი მკითხველი!

ყველასთვის სასიამოვნო ამბავი იქნება.

ამავე გაზეთში დაბეჭდილია შემდეგი ცნობა დედოფლის ანასტასიის მიცვალებაზედ:

„31 მარტს, დილის 4 საათზე მოსკოვში, საკუთარ სახლში მიიკვალა ქართული დედოფალი ანასტასია ბრიგორის ასული. მეუღლე მიცვალებულის ბატონის შეილის ილიასი უკანასკნელის საქართველოს მეფის ბიორგი მეცამეტის ძისა. მიცვალებული ანასტასია მოკვდა 78 წლისა ფილტვების სიღამპლის გამო; ძლიერ ღვთისმოყვარე და ქველმომქმედი ქალი იყო.“

მოსკოვის გაზეთებში იწერებია, რომ „გაზეთის „Вестникъ Кавказъ“-ის რედაქტორმა ბ. ჩანცემა ითხოვა უმადლეს მთავრობისაგან, რომ ამ გაზეთის მოსკოვში გამოცემის ნება-ართვა მიეცეს. მაგრამ მთავრობამ ვერ შეასრულა ამის თხოვნაო.

ამავე გაზეთების სიტყვით, ამ თვის 5 სებასტოპოლში დანიშნულია კრება ყველა იმ მემარულეებისა, რომელთაც ვენახები აქვთ და ამ კრებაზე უნდა მოილაპარაკონ იმის შესახებ, თუ რა ღონის-ძიებით შეიძლება ფილოქსერის მოსპობა.

ახალი რუსის ტრუპაა

ბუშინწინ სამშაბათს, საზაფხულო მთატრში დაიწყო რუსული წარმოდგენები ბ. ტუმპანისაგან მოყვანილის ტრუპისა.

მე მას წარმოუდგები ვაწეწილ ბინძურათ-კი არა, როგორც მართლაც ვარ; ღმერთად-კი არ ვეჩვენები, არამედ კაცათ—ადამიანათ, რაც ვარ ნამდვილად... მის თვალ წინ არარის ჩემი ხეპრე, უწნო, დატანჯული სწეული... მას თვალ წინ უდგია ჩემი რცნება, ჩემი იდეია, უძილო ღამეები, გაუსაზღვრელი ლტოლვილება ჩემი ვნებული სიყვარულისა და ტანჯვისა. მე ვხედავ, როგორც ისინი ეხვევიან მას, ვხედავ როგორც ღონიერათ ღელავს მისი ახალგაზდა გული, როგორც იმის ტურფა თვალბეში ბრჭყინავს ცრემლები, როგორ ვარდისფერი, მწვავი ტუჩები ჩურჩულევენ:

„— მხ, რა კარგი ვინმე უნდა იყოს ესა!“

ღი. ხ, ჩემო კარგო, შენ არა სცდები: მე ძალიან კარგი ვარ; მაგრამ ძალიან უბედურიც! შემეიყვარე, შემეიყვარე იმდონათ მაინც, რომ როდესაც შენ იქნები ბედნიერი, როდესაც მისცემ შენ გულსაც, შენ სიცოცხლესაც იმას, ვისაც ამოიჩივებ მთელ ქვეყანაზედ,—მომიგონე მაშინ. მოგიგონე, რომ არის ერთი უბედური, ძალიან უბედური, რომელსაც თავის დღეში არ უნახავს სრული ბედნიე-

წარმოდგენის „Длинные“ კომედია მსტროვსკისა... ადლ-ნახევრიანი აფიშები აქტორს აქტრისების გვარებით და იმითი ჩიერების აღწერით ისეთი რაღაც ბჭყრიალებდა ქუჩის კედლებზედ, რომ უშეშველია, კარგი ტრუპაა უნდა იყოს და ბ. ანტრეპრენიორს დიდი შემოსავალი ექნებაო! მაგრამ წარმოდგენით ჩვენი გაკვირება, როდესაც სალამოს ჩვენ თვალს წარმოუდგენია პარტერი კანტაკუნტათ მსხდომის ხალხით და მარტო სამი ღოჭა დაქირავებული! „როგორ“, ვაძახდით ჩვენ „ორმოც-და-ცხრამეტი ახალი მოთამაშენი, ადლ-ნახევრიანი აფიშები, ამის შემდეგ თეატრი კიდევ ცარიელი დარჩეს? მოთამაშეების სანახევარი პირველად მაინც როგორ არ მოვიდნახლხი!“

მაგრამ ვტყობა, ჩვენი ტფილისის საზოგადოება დიდი ხანია რაც სიყვარულით გამოვალა, და იმას, გაჭირვებული აფიშების გარდა, უფრო სხვა საფუძვლიანი მოთხოვნებიღება აქვს. ამ გვარად თვალთ-მაქციობით აღარა სტყუვდებიან. სულ შემოსავალი იყო 192 მ. და ეს პირველ წარმოდგენაზედ! მე დარწმუნებული ვარ, რომ ბ. ტუმპანს ამ გვარი აფიშების დაგაცხადებების მაგიერად, უბრალოდ განცხადება გამოეცა, ხალხი ერთობადა მეტი დაესწრობოდა თუ დრო გასატარებლად არა, დროს მოსაკლავად მაინც წაეიღოდნენ.

მითონ წარმოდგენამ ისე გაიარა რომ საზოგადოებას მარტო მესამე მოქმედების შემდეგ დაეტყო იქ ყოფნა. მხოლოდ მაშინ გამოისმა კანტაკუნტად ტაშის კვრა და ისიც უფრო რება და ნავდელი ცხოვრება, და უბედურს, თუმცა არ ვიცნობს, უფარხარ უფონოთ, ვნებით და თვის დღეში ვერ დაგინახავს, ვერ გაიგონებს შენგან იმას, რასა გაიგონებს ყველა სხვა, კარგი კაცი, რომელსაც შენ ამოიჩივე...

მ. ხ, რარიგ მიყვარხარ შენ, ჩემო ძვირფასო, უცნობო არსებავ, ჩემი რცნების, ჩემი დაუძლურებელი და დატანჯულის გულის ქმნილება! სად ხარ? მე არ ვიცი. ზოგჯერ შენ მუღანდები სიღაც შორს, შორს. მთავარდნილ სოფელში, მოღრუბულ ბატონის სახლში, გარემოცული დილკაცების მოწყობილებით და სიზარბოცით; შენ დაილაღე, დაიქანცე, მიილტვი შორს საითკენაც, მაგრამ ჯერ შენ თვითონვე არ იცი—საითკენ და არ იცი—რა გაწუხებს და გწვავს და მძიმე ღოდვით გაწუხებულზედ და ჩამოგდის უმიზნო ცრემლები წამწამებზედ, როდესაც შენ ზამთარში უცქერი უნაპირო თოვლით ან მინდორს, ან გაზაფხულზედა, როდესაც წარმოდინდებიან წყაროები აიხსნებიან მდინარეები, გამოჩნდებიან პირველი კოკორები და აღრეული ტორიოლა საღაც მაღლა, მაღლა

დარცხენით გამოწვეული, ვიდრე თანაგრძობით. თვითონ ბ. ბიანის თამაშმა, აფიშაში გამოცხადებულმა პირველმა კომიკმა, სრულიად უფეროდ გაიარა და თუ ღიმილი მოკვდებოდა ვისმე პირისახეზედ, ეს იყო შედეგი უფრო დაცინვისა და არა გულწრფელი სიცილისა.

ამავე საღამოს დასასრულდებლად იყო წარმოდგენილი ვოდვეილი „აქტორის ქალი“. ამ წარმოდგენაზედ საქონსკის ქალმა იმღერა, საკმაოდ აცხადებდა ციფანკის ტანისამოსში მხრები, მკერდი და მუხლები; ამისთვის საზოგადოებამ დაასაჩუქრა ტაშით. ბაზიში-კი აქაც ვერ დაიმსახურა საზოგადოების ყურადღება. მარტო ბ. კანაკოვს დაეტყუა აქტორება.

ბი, ამისთანა ტრუჰა გვესტუმრება ხოლმე და მერე ამბობენ, რომ ტულისში რუსული თეატრი ვერ ხერხობს, საზოგადოება არ დაიარება რუსულ წარმოდგენებზედა!

ა. მ.

„დროების“ კორექსიონალიზაცია.

შორაპნიძემ, 20 მარტს. ძალიან დაბნელებილი და ჩვენს ქვეყანაში ამ ნაირი ცუდი ზამთარი არ მახსოვს; აგერ თითქმის თვე გავიდა მუშა კაცს ხელი არ გაუძრვია სამუშევრათ დიდი თოვლისა და ყინვების გამო, აქა-იქ თუმცა გამოჩნდა ენლა მიწის პირი და შეიძლება ვენახები სხლას კაცმა, მაგრამ რაღა გაგხსნათ, რომ მთლიან თოვლისაგან არის ვახები დამტვრეული და დახლეჩილი და ბევრგან სატყეო მღერებებიც შემხმარია ძლიერის სიცილისა და ყინვისაგან. ცხადია ვენახები...

სადაც ცაში გაიძახის თავის ზარბაზნით სიმღერას; ჰაერი კი, გამთბარი მზისხარვეზი მზის სხივებით, ვარდება დატყეპულ გულში... ზოგჯერ შენ მეჩვენები სხვა-ნაირად. როდესაც მე მივდივარ პეტერბურგის ცივ ქუჩებზედ, ჯანდიან გულში, ან საღამოს წვიმა მიშხაპუნებს და სქელი ბურუსი ჩადის ფილტვებში ჰაერის მაგივრათ, მე გხედავ შენ სახლების მაღლა სართულებში, ანათებენ პაწაწინა ფანჯრები, რომლებიდანაც გამოციმციმებს ციალი სანთელი შენი პატარა ჭრახისა. იქ სტოკორობ შენ, უმანკო, სინდისიანი, ჰაბუკუბი ოცნებით, დიდი საქმის წყურვილით, ფართო საზოგადოებრივი ლტოლვილებით, ურიცხვ მოთხოვნებით, რომლებიც დასობით ეხვევიან შენ ნორჩ თავს...

მეც არხარ შენ!.. მართლა ხარ შენ საცალა, თუ სრულიად არსადაც, გარდა ჩემ დატანჯულ ოცნებებისა... მე მწამს, რომ ხარ, მწამს, რომ შენ არსებობ! თუ ასე არ ყოფილიყო, აღარ ეღირობოდა ქვეყანაზედ ლაპარაკი; ამაო იქნებოდა ჩემი უზო-უზო ტანჯვა, ჩემი მწუხარება. მა კი-მომეჩვენა არის დამოკიდებული. თუ შენ ხარ შენ: ჩემი გმირი თუ მკით-

ხებს თითქმის მთელ შორაპნის მახარაში დიდი ზარალი ექმნება წელს.

პირუტყვებიც უნდა გამოეშვათ კარში, რომელნიც ეს ოთხი თვეა თავილიდგან გარეთ არ გამოშობილან, მაგრამ რას იშოვიან საწყლები საქმელათ? ძველი საკვებაეი (ჩაღა) შამოგველია და ახალი ბალახებისა ჯერ არსად არის წამოსული, თოვლის წყალობით და მერმეთ საბალახოც არსად არის ჩვენში და თუ სადმეა, პატარ-პატარა და აქაც უშლიან ზოგიერთი მამულის შეპატრონეები. უნდა კაცმა მართალი სთქვას, რომ ამ მხრით შორაპნის მახარის სოფელს ივრის მცხოვრები აზნაურნი ჩხეიძეები ჯერ სინდისიანათ და სათნოთეპროიან მახლობელ გლეხ-კაცებს: ამ ჩხეიძეებს აქვთ კარგა ძალი ადგილები როგორც სოფლებში, ვერეთვე მთაშიაც, სადაც გლეხი კაცები მუქთად აძოვებენ ბალახს თავიანთ პირუტყვებს და ამით დიდი შალავათი აქვთ; მაგრამ ერთი ამ ჩხეიძეთაგანი მოხუცი კაცი ბ. სხვა რიგათაც განსხვავდება მათში: აქ ჩვენს ახლო-მახლო სოფლებში ხშირად არის კიდევ დარჩენილი ძველი ჩვეულება: წელიწადში თუ სამჯერ საუფლო დღესასწაულებზედ, სახელდობ შობას, აღდგომის და მთავარ-ანგელოზობის გლეხ-კაცებს საკურთხე მიაქვთ ეკლესიაზედ მიცვალებულების სახსენებელად; მიიტანებენ შეძლებისა-და-გვარად ცხვრებს, ქათმებს, ტაბლებს, პურს, ხალს, წითელ კვერცხებს და ღვინოს, თითო ღერს წმიდა სანთელს და საკმეველსაც მიცვალებულების საფლავზედ ასანთებათ; შემდეგ წირვის გამოხსენისა აკურთხებიანებენ

ხველი... რა ხარ? რა? ბმირი? ჰო? შენ მანთლას არა ხარ? მიახსენებ და, მიხასუნებ: რა ხარ?... ჩემი მკითხველი, თუ გმირი?... არ ვიცი.

სადაც შორს, მივარდნილ ადგილში, წარმომიდგება თვალ წინ ახალგაზდა პატროსანი მშრომელი საერო საქმეებისა. ის ერთად-ერთია, ყველასგან შეურაცხყოფილი, გასრესილი ტალახში... მას ეწინააღმდეგება ხალხის გონებითი სიბნელე, რომელთან საზრძოლად მასში მოიპოვება მრავალი წყურვილი, მრავალი სურვილი, მაგრამ ამასთანვე არ მოიპოვება შეურაცხველი, რკინასავით მაგარი მოთმინება. შოველი მოხიბვლა, ხეპრული ქცევა ხალხისა ენერგიას-კი არ უმატებს, არამედ ძირში უსპობს ამ კეთილშობილურ ძალას, გულში უსუსტებს სასო წარკვეთილების ალს. მას ეწინააღმდეგებიან ყველა დანარჩენი ერობის მოქმედნი, რადგანაც იგი ეწინააღმდეგება ამ უკანასკნელების საზოგადო ფულის ცარცვას, ან დალატაკებული ხალხის რბევას.... აღმინისტრაცია.... მაგრამ დავანებოთ მას თავი! უკეთესი იქნებოდა, რომ მისთვის გვეწოდებინა „გაუგებლობა“, ის ყველაფერს აიტანდა.

მღვდელს მიტანილს საკურთხეა და შემდეგ კურთხევისა თითო ულუფა ხორცს, რამოდენიმე პურსა, ტაბლებს და სხვას მიართმევენ მღვდელს და დანარჩენს ჩაუჯდებიან იქვე ეკლესიაზედ ყვილა გლეხი-კაცები, ვისაც მიუტანია საკურთხე, ზოგი აზნაურებიც ჩაერევიან ამ ხალხში და ძალიან მადიანათ მიირთმევენ ზემოთ ნათქვამს მიცვალებულების საგძალს და ძალიან ჩაბრუნებულები ხანდახან მუშტუკუნსაც ძალიან გაახურებენ ხოლმე ერთმანეთს შორის.

ამ გვარის მოქმედების მოსასპობლათ, ვითარცა უბრალო ხარჯისა, თუმცა ბევრჯერ იქადაგა ყოველად სამღვდელთა იმერეთის ეპისკოპოსმა მამრიგლმა, მაგრამ ჯერაც არ მოუშლიათ ცრუ-მორწმუნეებს მიცვალებულებისათვის საგძალის ზიდვა.

ზემოთ ხსენებული მოხუცი ჩხეიძე ერთს დროს, როდესაც გლეხებმა ბევრი საკურთხე მიიტანეს ეკლესიაზედ სოფ. შუთს, მივიდა იქ და რადგან აქაურს მღვდელს არ ემადრ იელებოდა, გლეხებს დაუწყო შეგინება, რომ მათგან მიტანილს საკურთხეს მღვდლისგან არაფერ არ იკურთხევა არ უნდა და არც არა მნიშვნელობა აქვს მისგან კურთხევას, რაც რომ ტყვილ-უბრალოთ არ აძლევენ იმითი მღვდელს საკურთხედგან მონაწილეობას, ასე რომ შეუძლიათ მათ უმღვდლოთ თვითონ ანთონ სანთლები მიცვალებულების საფლავზედ, დაწვან იქვე საკმეველი, წაუქციონ დოქით ღვინოს თავი, შეუთვალონ შენდობა მიცვალებულებს და შემდგომ ჩაუსხდენ იქვე

შველაზედ უღრმეს ტანჯვას ის გრძობს თან-მოაზრე და თანამგრძობელი ხალხისაგან... მაგრამ ის ამათ სხვებს არ ადარებს, თუმცა ეწინააღმდეგება მათ შეხედულობას. მათი საყვედური ხედება ამას შიგ გულში, იმიტომ რომ ამან იცის: იმით უკარნახებს არა ანგართ მოყვარეობა, არა წყურვილი გამდიდრებისა, არა მტაცებლობისა ინსტიკტი; ისინი ეუბნებიან.

— რას ეწვალეები? რათ იტანჯები, ან თავს ქვას რათ ახეთქამ? რად ითმენ ყველაფერს: ხალხის სიბნელეს, ამხანაგების ჯამუშობას, უკანასკნელი ურიადნიკის და ჩაფრის ხეპრული მოქმედებას? რა გამოდის მაგ შენი მეცადინეობიდან? შენი სკოლები იკეტებან ინსპექტორის ერთი თვალის დახამხამებით, იმ ინსპექტორისა, რომელსაც მასწავლებელმა თავის დროზედ ვერ მიართვა პალტო, შენი ერობის ექიმები სწამლობენ მხოლოდ ვაჭრებს და ბატონებს, იმიტომ რომ გლეხის წამლობა არც-კი შეიძლება იმის საცოდავ ქოხში, რომელიც სენებით გაპიტულია ძირიდან მაღლა ქერამდინ! შენ თითონ ყოველს წამს უნდა შიშ ქვეშ იყო, კანკალბდე შენი ოჯახისთვის, იმიტომ რომ შენ

თავისთვის მიტანილ საკურთხეს და ირთვინ. მს მოძღვრობა ყურადღებით მოისმინეს გლეხებმა და ზოგიერთებმა კიდევ აღასრულეს ახალი მოძღვრის დარიგება: ჩაუსხდენ იქვე პურისჭამას, სანამ მღვდელი ეკლესიიდან გამოვიდოდა, მიიწვიეს ახალი მოძღვარიც და ისეთ ნაირად შებრუნდნენ ახალი მოძღვარი და მისი მოწოდებები, რომ ძლიერ ფეხების ბლანდით და ბარბაკით წავიდნენ თვი-თვის სახლში. მღვდელი რომ გამოვიდა ეკლესიიდან და დაინახა, რომ ხალხი და იმათი ახალი მოძღვარი პურის ჭამით იჯდენ და ერთმანეთის სადღენგრძელოს სვამდნენ, თქვა, რომ ჰე აქ სხვებ არის საქმეო! და მწარეთ გულ-დაწყვეტილი წავიდა თავის სახლში ტაბლა უქმელო, რომელიც ძალიან უყვარსთ საზოგადოთ მღვდლებს.

ამ ბატონ მოხუცს ჩ—ძეს თუ რომ ამდენი გავლენა ქონდა ამ ცრუ-მორწმუნე ხალხზედ, უმჯობესი არ იყო, რომ ამ დალოცვილს ერჩია იმ გლეხ კაცებისთვის, სულ მოსპონ ამ გვარი ცრუ-მორწმუნეობა და ეკლესიაზედ მიცვალებულებისათვის ამ გვარი უბრალო ხარჯი ნუ დააქვთ მაშინ, როდესაც მიცვალებულებს არასფერს არ ეხმარება და საწყალი გლეხი კაცები-კი, რომელნიც დარიგები არიან და თავისი არა აქვთ, ეალს იღებენ და იმითი უნდა იყიდონ ცხვარი, ქათმები, პური და ღვინო მიცვალებულების შესანდობლად.

შეაზნუელი გასკვან მოდებამქ.

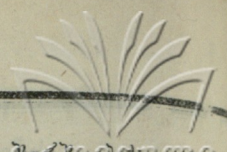
ქალაქს კი არა თამაშობ, — შრომობ, ჰფიქრობ ერობის საქმეზედ, ხალხის საქიროებაზედ, შენ საყვარელ სკოლებზედ!... ღანებე ყველაფერს თავი! შენ მუქთა მჭამელი ხარ! შენ მუქთად სჭამ ხალხის ლუკმას! შლიდი ხარ!... მოდი ჩვენთან, ჩვენ გასწავლით როგორც უნდა მოიქცე.

მე ვხედავ იმას, როგორ მთელი ღამე ტრიალებს თავის ლოგინში შეძრწუნებული, აღვლევებული იმ საყვედურებით, და ჩურჩულებს:

— სწორეთ რომ ბევრი მართალია იმათ სიტყვებში: რისთვის, რათ ვიკლაე თავს? რისთვის ვითმენ ამდენს? ბული იგლიჯება ტანჯვისაგან... არსაიღამ სხივი, არსაიღამ სინათლე არც იმედი შრომის პირობების გაუმჯობესობისა.... რისთვის ნეტა?

ჩურჩულებს ის და თვითონვე არ იცის რისთვის; მოვლის, და გული უფრო მაგრათ უცემს, ვიდრე სათი, რომელიც აქვე სტოლზე ძვეს. სივი ოფლი დაასხა შუბლზედ.

(დასასრული სვალ)

თფილისის საკუთრება

ვათმეფობის მიიღებს დიდის რვა საათიდან თორმეტ საათამდე.

ორ შახათს განაგებენ და ლისიცივი—შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ვათმეფობისა.

სამ შახათს. მინკევიჩი—სირურგიული ვათმეფობისა; ლისიცივი—შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი და დანიელ-ბეგოვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ვათმეფობისა.

ოთხ შახათს. ლისიცივი და მირამანოვი შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვათმეფობისა.

ხუთ შახათს. ლისიცივი—შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი—ძარღვების ვათმეფობისა.

ვადა სევეს. მინკევიჩი—სირურგიული ვათმეფობისა; ლისიცივი, მირამანოვი და დანიელ-ბეგოვი—შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვათმეფობისა.

შახათს. ლისიცივი—შინაგან ვათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ვათმეფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ვათმეფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ვათმეფობისა.

განცხადებანი

სომეხთ ნერსისის პოპეიტლების სოვეტში ამ აპრილის 21-სა, სალამოზედ 8 საათზედ არის დანიშნული ტორბი (უპერეტორშკოთ) იჯანით მისაცემთ თელეთის წმიდის გიორგის ეზოში ერთის დუქნისა თავისის ერთის ოთახითა.

მსურველს შეუძლიან წაკითხვა პირობისა ამავე სემინარიის კანცულარიაში ყოველ დღე, კვირისა და უქმის დღეების გარდა, დილის 10 საათიდან ვიდრე 12 საათამდე. (3-1)

სადგომი

8 და 4 ოთახიანი იმდევა ქირით ვორანტოვას წყლის-ნაპირა ქუჩაზედ, სახლის № 13. ჭკითხეთ სახლის-პატრონს ისარღვრისას. (3-1)

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი

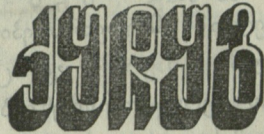
მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იქილება: ვარსისა 40 კაბ. დაწებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პანოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ. (100-78)

ექიმი შტემბერსკი

მიიღებს ვენერიულ და ხორცის კანის ავთმეფობებს მუდამ დღე დილის 9 საათიდან 11 საათამდე და საღამოს 4 საათიდან 11 საათამდე. ღარიბებს მიიღებს მუქთად.

ადრესი: სოლოლაკი საღვთის ქუჩა, სახლის № 50. (10-2)

მომავალ კვირაში გამოვა

ქვეყნის უნიონის მოთხრობა

მეთოთხმეტე ნაწილი. მსურველთ შეუძლიანთ მოითხოვონ მედიკოვის სტაშბაში.

ისქილება ახლად აშენებული, პატრონების წასვლის მიზნის გამო, პირობის კუთხეში და ანდრევის ქუჩაზედ სახლი № 13 რვა ოთახით ორის წინა ოთახით, სამზარეულოთი და მოსამსახურის ოთახით და ორის სარდაფით, მიწით ზომით 300 საყენით.

პირობების შეტყობა შეიძლება ამავე სახლში.

ისქილება სახლი ნიკოლაევის ქუჩაზედ № 96-ს 4 ოთახით თაღებიანი ქვემო პოდვალნი სართულით, თაფლით და სხვა ყოველ გეარ მოწყობილებით საყინულით, ამ სახლს აქვს პრიკაზის ვალიც.

დაწერილებით პირობების შეტყობა შეიძლება ანდრევის ქუჩაზედ, სახლი № 13. (3-2)

სურამის და ხაშურის სტანციებში ისყიდება დიდ-ძალი დამწვარი კირი. შასის შეტყობა შეიძლება სურამში ალექსანდრე აბაზაძისგან. (15-9)

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისყიდება თფილისის წიგნის მალაზიაში

იზავ-არაქნი

პრილოვისაგან და სიბრძნე-სიტყუიდან გალექილი თ. რ. ერისთვისა.

ნაფიცი ვეკილი

ალექსანდრე მირიანის-ძე

ჭყონია

მიიღებს ვეულა სასამართლოებში საწარმოებლად სამოქალაქო, სამიჯნაო და სისხლის სამართლის საქმეებს.

სადგომი აქვს: მუთაისში, სილაზე, მ. ჭყონიას სახლში. (5-5)

იურიდიული კაბინეტი

იურიდიული ბიბლიოტეკით

დაარსდა ბოლოვინის პროსპექტზე არხიტექტორის ბელოვის სახლში ძელბერის პირ-და-პირ.

მარხვენელს მიიღებენ დილის 9 საათიდან ნაშუადღეის 3 საათამდე და 7-დამ საღამოს 10 საათამდე.

ამ კაბინეტის პირობა და ტაქსა გამოცხადებულია და ცალკე დარიგდება. (30-13)

ინგლისის მალაზიაში

აწარუნის გალექეიაში

(Maison de confiance)

შუადრეთ ხვენი ჩაი ჩაის ყველგან — 1 მ. 10 კაბ.— 1 მ. 40 კაბ. — 1 ,, 20 ,, — 1 ,, 60 კაბ. — 1 ,, 40 ,, — 1 ,, 90 კაბ. — 1 ,, 60 ,, — 2 ,, 20 კაბ. — 1 ,, 80 ,, — 2 ,, 50 კაბ. ხაუგოჟო 2 მანეთ. — 3 მანეთ.

ჩაის წონა—უქადადდა, სხვაგან გიქადადით. (100-98)

ბრიტუროვის წიგნის მალაზიაში (ბაღის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანის სიანთან (ოკრუფის სულის ქვემოთ) ისყიდება წერა-კითხვის საზოგადოებრივად გამოცემა:

წათელი ფარანი, ფასი 15 კ. ხატაური — — — 10 კ.

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

მამულის

საერთო ძეგლობელობაზე ოსხუეკას

ანტონ შურცელაძისა

გამოცემულია

ზაქარ შიქინაძისაგან.

ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზი

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

თამარ დედოფალი

შედგენილი

კ. ბ—შვილისაგან

გამოცემა

ზაქ. ჩაჭინაძისაგან

ფასი ერთი აბაზი.

ლონდონის მალაზია კომერციული ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაის გასასყიდლათ პირველი მარკეფილისა და საუკეთესო ინგლისური საქანლისა: მაგალითებ: თაფებისა, რკველვებებისა,

ახლად ჩამოსული ბუბია-ქალი

აქვს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქვს ამ ქალაქის სახელმწიფო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, — მიიღო ავად-ყოფ და ორსულ ქალებს თავის სადგომზე, სადაც აქვს ამათთვის წადებული ოთახები. (24-8)

გლიტებისა, შურცელაძისა, კვეციანისა, დასებისა, კუჭისა, ჩაისა, კოლადისა, გაჯალისა, ღუბუბისა, სალამოზისა, შჩო კებისა, ცხვირ-სასრავისა, ღაღდისა, კარანდაშებისა, გაღმებისა, გრებისა, სუკისისა (გემრიელი გლეხური ვინი ზეთისა) და სხვ. საკანტონო გინტომის მოსახურებებს გასასყიდლათ კანფეტების და ბატკონის და კანტონისა, აგრეთვე ჩუქებისა და წიგნებისა ნოტისგამიდა. ნამდვილი ჭაუგისა სიჯარები. (100-98)

ტიბულიარის სოპრანი

ფაღვიჩი კომპოზი აუწყებს საველოთა საცნობლად, რომ თანახალი წესისა დაწესებულ უმაღლეს მთავრობისა, დიდი ხანია რაც მთელი ტფილისის ოკრუფის სუდიდამ მომზა პოვერნიობ-სა, რომელიც ნება მატებს საქმეების წარმოებად ღებში.

ამისათვის მსურველთ შეუძლიანთ მომანდონ როგორც სხვა-და-სხვა მეგობრებთან ერთად, აგრეთვე ღებებისა, რომლებიც აღმოჩნდნენ ჯენის დროს მამულებისა. ამისთანა ვიღებ უგლოვინის (სისხლის სამართლის) საქმეებსაც, როგორც ველოთა და გამოცდილი ჩინოვნიკი მსურველთ სეკრეტრის თანამდებობაში ტფილისის ოკრუფის სუდში.

ბინა შექნება ქ. ღუშეთში ბარაკელოვის სახლში.

შოვერის ტიტულიარნი სოვეტის (3-3) ეფრემ ვაბაიანი

ტამბია

აკვებავ ხარაგველებათა, რომლებს იყიდებთან თფილისის ბაზრებში, ღებში და დატარებდით 1 აბრად 1 მასისმდის.

მამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი პირველის ხარისხის—1 გირ. მეორის ,, —1 გირ. მესამის ,, —1 გირ.

იმავე ფქვილ. თორნეში გამოცხვარი პირველის ხარისხის—1 გირ. მეორის ,, —1 გირ.

ჭვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. მეორის ,, ,, —1 გირ. მესამის ,, ,, —1 გირ.

ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის —1 გირ. 11 მეორის ,, —1 გირ. 9 სუკი — — —1 გირ. 16

სხვების ხორცი 1 გირ. 13 ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. — მეორის ,, —1 გირ. —

ახლად ჩამოსული ბუბია-ქალი აქვს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქვს ამ ქალაქის სახელმწიფო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, — მიიღო ავად-ყოფ და ორსულ ქალებს თავის სადგომზე, სადაც აქვს ამათთვის წადებული ოთახები. ადრესი: ელისავეტინის ქუჩა, სახლი 60. ბუბია-ქალი ღობროდევა—კაჭინსკისა.